

Lovforslag nr. L 201. Fremsat den 9. februar 1994 af ministeren for kommunikation og turisme (Helge Mortensen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om visse forhold på telekommunikationsområdet m.fl.

§ 1

I lov om visse forhold på telekommunikationsområdet, jf. lovbekendtgørelse nr. 398 af 13. maj 1992 foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 5 affattes således:

»Stk. 5. Koncessionshaver godtgør staten de udgifter, som er forbundet med administration m.v. af stk. 1, 3 og 4 og administrative forskrifter udstedt i medfør heraf.«

2. I § 2 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Ministeren for kommunikation og turisme kan beslutte, at tilsynet med koncessionshaver herunder behandling af klager, jf. stk. 4, skal varetages af Telestyrelsen.«

3. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. Klager over koncessionshaver eller dennes datterselskabers forhold på det koncessionerede område over for det offentlige eller private kan ministeren for kommunikation og turisme afgøre med bindende virkning for koncessionshaver, jf. dog § 3 b.«

4. § 3 affattes således:

»§ 3. Ministeren for kommunikation og turisme kan fastsætte forskrifter for etablering og drift af de tjenester, transmissionsveje og centraler, der ikke er omfattet af koncession eller særrettigheder, jf. § 2, stk. 1 og stk. 3.

Stk. 2. I forskrifter fastsat i medfør af stk. 1 kan ministeren for kommunikation og turisme fastsætte bestemmelser, herunder om indførel-

se af anmeldelses- eller tilladelsesordninger, der bl.a. tilgodeser følgende hensyn:

- 1) Opfyldelsen af særlige brugergruppers, herunder handicappedes, behov.
- 2) Oplysning til brugerne af offentlige telekommunikationstjenester om vilkårene for tilslutning til tjenesten, herunder oplysning om tjenestens pris, kvalitet og leveringstider.
- 3) Sikring af væsentlige krav, herunder sikring af det offentlige telenets driftssikkerhed og integritet, driftskompatibilitet mellem tjenester samt databeskyttelse.
- 4) Sikring af samfundsvigtige hensyn, herunder alarm- og beredskabsmæssige forhold.
- 5) Sikring af universalitet for samfundsvigtige teletjenester.
- 6) Hemmeligholdelse af telekommunikation.
- 7) Gennemførelse af EF-regler.
- 8) Begrænsning af udbudet af tjenester til kun at finde sted i relation til bestemte lande.

Stk. 3. Ministeren for kommunikation og turisme kan give tjenesteudbyderen påbud om, at en tjeneste skal lukkes, hvis den regulering, som er fastsat for tjenesten, jf. stk. 1 og 2, ikke overholdes.

Stk. 4. Ministeren for kommunikation og turisme kan give koncessionshaveren påbud om at afbryde for en tjenestes adgang til det offentlige telenet, hvis påbud, jf. stk. 3, ikke efterkommes. Påbud til koncessionshaver kan endvidere udstedes i tilfælde, hvor det ikke umiddelbart har været muligt at identificere tjenesteudbyderen.

Stk. 5. For service 900-tjenester tilfalder den kompetence, som ministeren for kommunikation og turisme har, jf. stk. 3 og 4, Service 900-Nævnet, jf. § 3 a.«

5. Efter § 3 a indsættes følgende nye §§'er:

»§ 3 b. Ministeren for kommunikation og turisme nedsætter et Telenævn. Til nævnet kan påklages afgørelser truffet af Telestyrelsen på følgende områder:

1) Afgørelser, jf. § 2, stk. 6 om:

- a. Klager over koncessionshavers regninger for ydelser på det koncessionerede område.
- b. Klager over koncessionshavers ydelser på det koncessionerede område leveret i henhold til gældende abonnementsvilkår.

2) Afgørelser af klager truffet i henhold til bekendtgørelser udstedt i medfør af § 3, jf. dog § 3 a.

Stk. 2. Afgørelser truffet af Telenævnet efter stk. 1, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 3 c. Telenævnet består af en formand og et antal beskikkede sagkyndige medlemmer.

Stk. 2. Nævnets administration varetages af et sekretariat, der tillige bistår med behandling af de sager, der indbringes for nævnet.

Stk. 3. Ministeren for kommunikation og turisme kan fastsætte nærmere regler for Telenævnets virke, herunder regler om opkrævning af gebyr for sager, der behandles ved nævnet.

§ 3 d. Telenævnets formand skal opfylde de almindelige betingelser for at være landsdommer.

Stk. 2. Antallet af beskikkede medlemmer fastsættes af ministeren for kommunikation og turisme. Medlemmerne beskikkes af ministeren for 4 år ad gangen.«

6. I § 8 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Opdeler det koncessionshavende selskab sin aktiekapital i to klasser, gælder bestemmelsen i stk. 1 kun for den oprindelige aktieklasser (A-klassen). Der gælder ingen indløsningsbestemmelse for den nye aktieklasser (B-klassen).«

7. Efter § 8 indsættes:

»§ 8 a. Den indløsningsret, som er nævnt i § 8, stk. 1, vil blive bragt i anvendelse af ministeren for kommunikation og turisme med virkning pr. 1. marts 1997. Uanset indløsningsløber koncessionen herefter videre.«

8. Efter § 11 indsættes:

»§ 11 a. Tele Danmark A/S' forpligtelse til at indbetale løbende pensionsbidrag til staten i medfør af § 11, stk. 1, sidste punktum, kan helt eller delvist erstattes af en éngangsbetaling til statskassen.

Stk. 2. Éngangsbetalingens størrelse fastsættes af finansministeren efter aftale med Tele Danmark A/S.«

9. §§ 8 og 8 a ophæves og i stedet indsættes:

»§ 8. Koncessionen løber i perioder á fem år. Koncessionen kan med et års varsel bringes til ophør af ministeren for kommunikation og turisme, første gang pr. 1. marts 2002. Bringes koncessionen ikke til ophør pr. 1. marts 2002 løber den uændret videre i endnu en periode på fem år, ved hvis udløb koncessionen igen kan bringes til ophør, og således fremdeles.«

§ 2

I lov nr. 289 af 29. april 1992 om visse personalemæssige forhold i forbindelse med overførsel af opgaver fra Telestyrelsen, Tele Sønderjylland A/S og Telecom A/S til Tele Danmark Mobil A/S indsættes efter § 1:

»§ 1 a. Tele Danmark A/S' forpligtelse til at indbetale løbende pensionsbidrag til staten i medfør af § 1, stk. 1, 2. punktum kan helt eller delvist erstattes af en éngangsbetaling til statskassen.

Stk. 2. Éngangsbetalingens størrelse fastsættes af finansministeren efter aftale med Tele Danmark A/S.«

§ 3

I lov om visse personalemæssige forhold i forbindelse med oprettelsen af Tele Sønderjylland A/S, jf. lovbekendtgørelse nr. 399 af 13. maj 1992 indsættes efter § 2:

»§ 2 a. Tele Danmark A/S' forpligtelse til at indbetale løbende pensionsbidrag til staten i medfør af § 2, stk. 1, 2. punktum kan helt eller delvist erstattes af en éngangsbetaling til statskassen.

Stk. 2. Engangsbetalingens størrelse fastsættes af finansministeren efter aftale med Tele Danmark A/S.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 9, træder i kraft den 2. marts 1997.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Den 8. februar 1994 indgik regeringen, Det konservative Folkeparti og Venstre tillægsaftale nr. 2 til den politiske aftale vedrørende telestrukturen af 22. juni 1990. Tillægsaftalen omfatter, dels en aftale om yderligere liberalisering efter 1. januar 1994, dels en udmøntning af tillægsaftale nr. 1 af 25. juni 1993 vedrørende Tele Danmark A/S' kapitalstruktur. De nævnte tillægsaftaler er vedlagt som bilag til lovforslagets bemærkninger.

Med det nu foreliggende aftalegrundlag er der efter parternes opfattelse skabt forbedrede muligheder for opfyldelsen af de målsætninger for udviklingen i Danmark på telekommunikationsområdet, som blev aftalt i 1990.

Dette lovforslag skal ses som en del af udmøntningen af tillægsaftalen af 8. februar 1994.

A. De gældende regler

Folketinget vedtog i 1990 Lov om visse forhold på telekommunikationsområdet (jf. lov nr. 743 af 14. november 1990 med de ændringer, der følger af lov nr. 232 af 8. april 1992 og lov nr. 289 af 29. april 1992). Loven omfatter alle offentlige radio- og trådbårne tjenester (med tilhørende infrastruktur). Den bygger på en politisk aftale af 22. juni 1990 mellem den daværende regering og Socialdemokratiet.

Med hensyn til den oprindelige lov henvises til: Folketingstidende 1990-91, sp. 71, 542, 1454, 1682; tillæg A, 279; tillæg B, 51; tillæg C, 5.

Parallelt med den lovs vedtagelse vedtog Folketinget Lov om offentlig mobilkommunikation (lov nr. 744 af 14. november 1990, GSM-loven). I henhold til denne lov er der i 1991 meddelt tilladelse til henholdsvis Tele Danmark A/S og Dansk MobilTelefon I/S (SONOFON) til etablering og drift af et offentligt GSM-mobilnet med dertil naturligt hørende, basale tjenester.

Lovgrundlaget for det offentlige telekommunikationsområde udgøres i øvrigt af lov nr. 84 af 11. maj

1897 om telegrafer og telefoner med senere ændringer (i det følgende benævnt 1897-loven) samt lov nr. 270 af 22. maj 1986 om udfærdigelse af koncessioner på anlæg og drift vedrørende visse telekommunikationstjenester.

Der er givet nærmere personalemæssige regler for statstjenestemænd i forbindelse med dette personales overførsel og ansættelse ved Tele Sønderjyllands omdannelse pr. 1. januar 1990 til aktieselskab. Reglerne er fastsat i lov nr. 814 af 19. december 1989 med de ændringer, der følger af lov nr. 289 af 29. april 1992.

Med hensyn til den oprindelige lov henvises til Folketingstidende 1989-90, sp. 592, 1065, 3283, 3739; tillæg A, 1117; tillæg B, 103; tillæg C, 117.

Der er endvidere givet nærmere personalemæssige regler for medarbejdere i Tele Danmark Mobil A/S og andre selskaber i Tele Danmark-koncernen. Reglerne er fastsat i lov nr. 289 af 29. april 1992 om visse personalemæssige forhold i forbindelse med overførsel af opgaver fra Telestyrelsen, Tele Sønderjylland A/S og Telecom A/S til Tele Danmark Mobil A/S. Der henvises til Folketingstidende 1991-92, sp. 8259, 8494, 8662, 8902; tillæg B, 897; tillæg C, 695.

Reguleringsgrundlaget for offentlige telekommunikationstjenester

Med vedtagelsen af Lov om visse forhold på telekommunikationsområdet skabtes fundamentet for Tele Danmark A/S koncernens etablering, idet Tele Danmark A/S fremover skulle være den eneste koncessionerede televirksomhed i Danmark. De tidligere regionale televirksomheder (KTAS, Jydsk Telefon, Fyns Telefon, Tele Sønderjylland) samt det tidligere Statens Teletjeneste (nu Telecom) indgår i Tele Danmark A/S koncernen.

I medfør af loven fik Tele Danmark A/S i henhold til koncessionen (bekendtgørelse nr. 852 af 11. december 1990) eneret på følgende tjenester:

telefonitjenester, tekst- og datakommunikationstjenester, udleje af faste kredsløb, mobilkommuni-

kations- og satellittjenester samt fremføring i telenettet af radio- og fjernsynsprogrammer.

Koncessionen omfatter også anlæg og drift af de transmissionsveje og centraler, der er knyttet til nævnte tjenester. Denne såkaldte infrastruktur er således også omfattet af Tele Danmarks A/S' koncession.

Tele Danmarks A/S' eneret er begrænset af undtagelsesbestemmelserne i 1897-lovens § 3, og af, at staten ikke har meddelt koncession til Tele Danmark A/S på hele sit eneretsområde. De for koncessionen undtagne områder fremgår af koncessionens § 1, stk. 3. Dertil kommer, at Tele Danmark A/S' eneret på infrastrukturen yderligere begrænses gennem bekendtgørelsen nr. 109 af 10. marts 1993 om interne net til telekommunikationsformål.

På tjenesteområdet omfatter Tele Danmark A/S' koncession alle offentlige tjenester, bortset fra særrettedstjenesterne (GSM) og de offentlige telekommunikationstjenester, som er liberaliserede. Staten driver efter Tele Danmark A/S' etablering ikke længere selv offentlige telekommunikationstjenester på eneretsområdet.

Eneretten omfatter tilfælde, hvor transmissionsveje og centraler med dertil knyttede tjenester stilles til rådighed for andre end den, der etablerer og driver disse anlæg og tjenester. 1990-lovens offentlighedsbegreb hviler på dette princip. 1897-lovens undtagelsesbestemmelser er kendetegnet ved, at der er tale om etablering og drift af anlæg og tjenester udelukkende til eget brug.

Udover bemyndigelsen til at meddele koncessionen til Tele Danmark A/S indeholder den gældende lov en bemyndigelse til kommunikationsministeren til at beslutte liberaliseringer på de områder, som der er meddelt koncession på.

Dog skal indførelse af særrettigheder (d.v.s. at der på et bestemt tjenesteområde er et på forhånd fastsat antal operatører) i henhold til lovens § 2, stk. 3 ske ved særskilt lovgivning. I overensstemmelse hermed har Tele Danmark A/S og Dansk MobilTelefon I/S i henhold til GSM-loven fået tildelt hver deres tilladelse. GSM-området er det hidtil eneste eksempel på et særrettighedsområde i Danmark.

Da 1990-loven omfatter alle offentlige telekommunikationstjenester, omfatter lovens § 3 alle offentlige tjenester, som ikke er omfattet af Tele Danmark A/S' koncession eller af tilladelserne på særrettighedsområdet.

Den gældende lovs § 3 indeholder bemyndigelse til ministeren til at fastsætte forskrifter for de offentlige tjenester, som udbydes på områder, der ikke er omfattet af ene- eller særrettigheder.

Offentlige datakommunikationstjenester blev liberaliseret pr. 1. januar 1993, jf. bekendtgørelse nr. 986 af 11. december 1992, som er udstedt med hjemmel i lovens § 3.

Følgende områder er tillige reguleret i medfør af lovens § 3:

- Udbud af service 900-tjenester, jf. bekendtgørelse nr. 931 af 23. november 1992.
- Udbud af offentlige betalingstelefoner på det liberaliserede område, jf. bekendtgørelse nr. 985 af 11. december 1992.

Tele Danmark A/S' kapitalstruktur

Tele Danmark A/S' aktiekapital udgør 1.310 mio.kr., hvoraf staten i dag ejer 89,9%.

I den politiske aftale fra 1990 er det forudsat, at statens ejerdel skal reduceres til 51%.

Den nuværende aktieklasse er underkastet en ret for staten til under nærmere fastsatte betingelser at kunne indløse de ikke-statsejede aktier til kurs 125. Dertil kommer, at højere udbytte end 10% skal godkendes af ministeren for kommunikation og turisme. I aftaleperioden for den politiske aftale (indtil 1. marts 1997), kan udbyttet ikke overstige 10%.

B. Baggrunden for lovforslaget

Telekommunikation er præget af den teknologiske udvikling. En udvikling, som ændrer vilkårene for produktion og brug af de eksisterende teleydelser, og som skaber baggrund for mange nye anvendelser af telenettet.

En af konsekvenserne heraf er, at telenettet i stigende omfang ønskes udnyttet til specialiserede ydelser som supplement til de standardydelser, der via dette net udbydes af televirksomhederne.

På datakommunikationsområdet er der i de senere år sket en betydelig udvikling. Der er – særligt rettet mod erhvervslivet – opstået mange nye anvendelser, der er baseret på telekommunikation, og som kan rationalisere produktionen og forbedre virksomheders indbyrdes samarbejde.

Specielt for et land med mange små og mellemstore virksomheder, er det af stor betydning, at der sikres et godt grundlag for udviklingen af nye telekommunikationstjenester. Dog må der ikke herved skabes risiko for, at den fortsatte udvikling af televirksomhedens alment tilgængelige telenet og -tjenester skades.

Disse hensyn er i dette forslag søgt afvejet gennem en tjenesteliberalisering, som bygger på Tele Danmark A/S' fortsatte eneret på selve den offentlige teleinfrastruktur.

Forslaget indebærer, at brugere og konkurrence-tjenesteudbydere generelt får friere muligheder for

udnyttelsen af de net og tjenester, der leveres i henhold til Tele Danmark A/S' koncessionerede eneret.

På datakommunikationsområdet er der som tidligere omtalt allerede gennemført en liberalisering. Den indebærer, at faste forbindelser (såkaldte faste kredsløb), der lejes af Tele Danmark A/S, kan udnyttes til tjenester, der stilles til rådighed for andre.

Med baggrund i den teknologiske udvikling, hvor overføring af både data og tale i stigende grad sker ved hjælp af digital transmission og digital signalbehandling, er der et voksende behov for, at det også generelt bliver muligt via faste kredsløb at udbyde offentlige tjenester, som tilbyder taleformidling.

Derved forbedres mulighederne for, at danske virksomheder kan udnytte deres telekommunikationsanlæg mere rationelt og udvikle nye applikationer. Dette kan medvirke til at forbedre konkurrenceevnen og samarbejdsmulighederne.

Samtidig kan danske tjenesteudbydere – herunder også Tele Danmark A/S – få et forspring i udviklingen af sådanne specialiserede tjenester i forhold til udbydere i de lande, hvor sådanne tjenester fortsat er forbeholdt eneretsindehavere.

Lovforslaget indebærer ingen ændring af Tele Danmark A/S' eneret på brugen af telenettet til fremføring af radio- og fjernsynsprogrammer.

Den teknologiske udvikling på bredbåndsområdet forventes inden for kort tid at indebære fremkomsten af bredbåndstjenester, som kan benyttes såvel til radio/tv-formål som til andre formål. Denne udvikling aktualiserer, at det tjenestemæssige grundlag for alle bredbåndsanvendelser søges gjort ensartet, herunder at forholdet mellem hybridnettets monopol og det øvrige monopolområde søges tilpasset den forventede udvikling.

Tele Danmark har over for Ministeriet for Kommunikation og Turisme tilkendegivet, at interne overvejelser vedrørende en tjenestemæssig justering af grundlaget for hybridnettets monopol er iværksat, og at et oplæg herom kan forventes at foreligge i løbet af nogle måneder.

Udviklingen i EF

Europa-Kommissionen udstedte i juni 1990 det såkaldte tjenesteliberaliseringsdirektiv (90/388/EØF), hvori det blev foreskrevet, på hvilke områder, ene- eller særrettigheder i medlemslandene kan opretholdes. I henhold til direktivet skulle Kommissionen desuden inden udgangen af 1992 foretage en revurdering af udviklingen inden for telesektoren i EF og behovet for yderligere udvikling på telekommunikationsområdet. Kommissionens revurdering forelå i form af en meddelelse af 21. oktober 1992 om situationen på markedet for teletjenester, det såkaldte

1992-Review. Kommissionens udspil blev sendt til høring blandt medlemslandene og diverse organisationer. På basis heraf fremlagde Kommissionen den 28. april 1993 et nyt oplæg til rammer for den fremtidige liberalisering af telesektoren. Kommissionens oplæg dannede baggrund for behandling af emnet på 2 ministerrådsmøder (Telekommunikation) den 10. maj og 16. juni 1993.

På rådsmødet den 16. juni 1993 blev der opnået politisk enighed om en resolution om forholdene inden for telekommunikationssektoren og behovet for yderligere udvikling på telekommunikationsområdet (nr. 93/C 213/01 af 22. juli 1993).

Af resolutionen fremgår bl.a., at alle offentlige taletelefonitjenester i de fleste EF-lande, herunder Danmark, skal være liberaliserede senest 1. januar 1998.

Ifølge resolutionen vil Kommissionen inden 1. januar 1994 offentliggøre en grønbog om mobil/personlig kommunikation og inden 1. januar 1995 offentliggøre en grønbog om den fremtidige politik for teleinfrastruktur og kabel-tv-net.

Yderligere dansk liberalisering

Som anført ovenfor var det forudsat i den politiske aftale fra 1990, at der ikke gennemføres yderligere liberaliseringer i Danmark før efter 1. januar 1994 ud over de af EF krævede. Det var endvidere forudsat, at der gives Tele Danmark A/S et rimeligt varsel forud for eventuelle liberaliseringer (typisk 1 år).

Særligt hos mange større brugere af teletjenester er der på denne baggrund en forventning om, at der gennemføres yderligere liberaliseringer herhjemme hurtigst muligt efter 1. januar 1994.

På baggrund af Europa-Kommissionens 1992-Review og som oplæg til kommende politiske forhandlinger udarbejdede Ministeriet for Kommunikation og Turisme og Telestyrelsen i februar 1993 en rapport om yderligere dansk liberalisering på teleområdet. Rapporten blev udsendt til høring blandt de organisationer m.fl., som er repræsenteret i Telerådet.

Rapporten foreslår som hovedprincip, at der i første omgang alene gennemføres liberaliseringer på tjenesteområdet. Først senere bør der eventuelt tages fat på en liberalisering af infrastrukturen.

Med fastholdelsen af infrastrukturen under Tele Danmark A/S' eneret sikres et stabilt grundlag for, at Tele Danmark A/S kan leve op til sin forsyningspligt, jf. den pligt, som i henhold til koncessionens § 3 er pålagt Tele Danmark A/S til at give alle og enhver adgang til på rimelige og lige vilkår at få tilslutning til koncessionshaverens anlæg. Opretholdelsen af forsyningspligten anses på nuværende tids-

punkt som en væsentlig forudsætning for, at der kan sikres lige og ensartede konkurrencevilkår for tjenestestudbydere på de liberaliserede tjenesteområder.

I rapporten peges på tre mulige områder for en kommende tjenestemæssig liberalisering:

- Lempelse af gældende restriktioner for brugen af faste kredsløb til telefoniformål.
- Yderligere liberalisering på mobilområdet.
- Yderligere liberalisering på satellitområdet.

Rapporten blev behandlet på et møde i Telerådet den 11. marts 1993. På mødet var der bred tilslutning til de foreløbige forslag. Det blev samtidig tilkendegivet overfor Tele Danmark A/S, at rapporten skulle anses som et første varsel om nye kommende liberaliseringer.

Lempelse af gældende restriktioner for brugen af faste kredsløb til telefoni

De gældende regler giver kun i begrænset omfang brugere af faste kredsløb ret til at fællesudnytte disse til telefoniformål.

I medfør af lovens § 2, stk. 3 foreslås det derfor, at de gældende restriktioner for brugen af faste kredsløb til telefoniformål lempes i løbet af første halvår 1994.

Inden liberaliseringen gennemføres, vil der skulle udarbejdes bekendtgørelser herom i medfør af lovens §§ 2 og 3. Såvel Telerådskredsen som Tele Danmark A/S forudsættes inddraget i dette arbejde.

En lempelse af restriktionerne vil give mulighed for udvikling af nye avancerede tjenester, hvor eksempelvis data og tale kombineres.

Forslaget indebærer, at Tele Danmark A/S' eneret på offentlige telefonitjenester på liberaliseringstidspunktet skifter karakter, idet denne fremover vil blive konkurrenceudsat. Forslaget går dermed videre end tjenesteliberaliseringsdirektivet (90/388/EØF) umiddelbart kræver.

Gennemføres den foreslåede liberalisering, fjernes visse fortolkningsmæssige uoverensstemmelser med Europa-Kommissionen om det danske lovgrundlags forenelighed med EF-retten. Kommissionen hævder, at trafikformidling af tale er tilladt inden for såkaldte lukkede brugergrupper, og at de hidtil gældende danske regler for brugen af faste kredsløb derfor er for restriktive. Det samme gælder de tilfælde, hvor et fast kredsløb kun i den ene ende er sammenkoblet med det offentlige telefonnet.

Europa-Kommissionen har ved en åbningskrivelse af 12. juli 1993 pålagt den danske regering at bringe de danske regler i overensstemmelse med Kommissionens fortolkning af tjenesteliberaliseringsdirektivet fra 1990 (90/388/EØF). Den danske regering har i sit svar af 16. september 1993 udtalt, at

nævnte direktiv allerede er implementeret i dansk lovgivning, men at der i øvrigt planlægges gennemført en lovændring, som vil eliminere det problem, Kommissionen har peget på.

Hvis der ikke lovgives, må det forventes, at Europa-Kommissionen vil søge at gennemtvinge sin egen opfattelse. Et sådant forløb kunne resultere i et uoverskueligt reguleringsgrundlag, som samtidig ville indebære, at Tele Danmark A/S' telefonitjeneste ville blive udsat for en næsten lige så stor konkurrence som ved gennemførelsen af det foreliggende lovforslag. Med forslaget søges således skabt et mere overskueligt reguleringsgrundlag, der samtidig indebærer bedre muligheder for udviklingen af nye tjenester.

For rent gensalg af transmissionskapacitet på faste kredsløb går det foreliggende forslag videre end det liberaliseringsomfang, som Kommissionen kunne tænkes at søge gennemtvunget. Rent gensalg, jf. nedenfor, omfatter trafik, som er opsamlet fra abonnenter i det offentlige telefonnet, videreført via faste kredsløb og herefter distribueret via det offentlige telefonnet til den kaldte abonnent. Ved rent gensalg kan abonnenter i det offentlige telefonnet således tilbydes langdistancesamtaler (nationalt, internationalt) på andre prisvilkår end dem, der er gældende, såfremt sådanne samtaler i sin helhed afvikles via offentlige telefonnet.

I mange lande subsidieres lokalsamtaler i det offentlige telefonnet fortsat af indtægterne fra langdistancesamtaler. Rent gensalg kan derfor i disse lande indebære en væsentlig risiko for, at indtægtsgrundlaget for den offentlige telefonitjeneste undergraves, medmindre der sker en betydelig ændring af lokal- og langdistancetakster. En sådan rebalancering kan i praksis kun gennemføres over en længere årrække, og Kommissionen anerkender derfor generelt, at rent gensalg kan forbydes i lande, som opretholder ene- eller særrettigheder for den offentlige telefonitjeneste.

De danske indenlandske telefонтakster er imidlertid allerede tilpasset omkostningerne i en sådan grad, at andre tjenestestudbydere muligheder for brug af rent gensalg ikke forudsætter yderligere rebalancering af taksterne. Dertil kommer, at gældende takster for en landssamtale i Danmark i dag er ca. det dobbelte af taksten for en lokalsamtale.

Derfor er rent gensalg inden for Danmark omfattet af den foreslåede liberalisering.

Også for udlandstrafik indebærer Kommissionens opfattelse, at gældende danske restriktioner for brugen af faste kredsløb ville skulle lempes med deraf følgende risiko for et uoverskueligt reguleringsgrundlag.

Derfor indeholder forslaget tillige en mulighed for rent gensalg af taletrafik på internationale faste kredsløb i de tilfælde, hvor der er en tilsvarende regulering i modtagerlandet, jf. nedenfor.

Forslaget er samtidig et væsentligt skridt på vejen mod den liberalisering af telefonitjenesten, der blev opnået enighed om på ministerrådsmødet den 16. juni 1993, og som indebærer, at denne liberalisering for Danmarks vedkommende skal være gennemført senest 1. januar 1998.

Det bemærkes, at tjenesteliberalisering via lempelse af restriktioner for brugen af faste kredsløb ikke indebærer, at andre tjenesteudbydere får de samme operatørmæssige rettigheder som Tele Danmark A/S. Tele Danmark A/S vil fortsat som den eneste danske operatør blive tildelt et retningsnummer i den internationale nummereringsplan og vil som den eneste have status som anerkendt dansk international operatør af telefonitjenesten. Tele Danmark A/S' forsyningspligt på området vil fortsat være gældende med henblik på, at alle og enhver kan tilsluttes det offentlige telefonnet på i princippet ensartede vilkår. Et modstykke hertil er, at den af Tele Danmark A/S udbudte offentlige telefonitjeneste fortsat kan drives som en integreret del af den offentlige teleinfrastruktur.

Tele Danmark A/S vil samtidig få mulighed for selv at udøve virksomhed på det nye konkurrenceområde, som opstår med den foreslåede liberalisering. På konkurrenceområdet vil Tele Danmark A/S dog ikke kunne indtage nogen særstilling i udnyttelsen af telenettet m.v. i forhold til sine konkurrenter.

Med den foreslåede liberalisering opnår brugerne nye frihedsgrader, der giver grundlag for nye udnyttelser af telenettet.

Den foreslåede liberalisering indebærer, at alle brugere vil kunne erstatte den hidtidige direkte tilslutning til den offentlige telefonitjeneste med en tilslutning til en fælles omstilling. Dog er det forudsat, at denne tilslutning sker i form af faste kredsløb, som stilles til rådighed af televirksomhederne.

Kravet om, at tilslutning til et fælles telefonanlæg sker via et fast lejet kredsløb, er i overensstemmelse med den gældende afgrænsning af Tele Danmark A/S' eneret for teleinfrastrukturen, og det er herved samtidig sikret, at brugerne får mulighed for indirekte tilslutning til det offentlige telefonnet, uden at det økonomiske grundlag for opretholdelsen af Tele Danmark A/S' forsyningspligt undergraves.

Hvor brugere tilsluttes det offentlige telefonnet via et fælles omstillingsanlæg, er der tale om en offentlig telenetjeneste, som kan reguleres i henhold til lovens § 3.

De vilkår, som vil være gældende for tilslutning til det offentlige telefonnet af fælles omstillingsanlæg, vil skulle fastsættes i medfør af §§ 2 og 3 i Tele Danmark A/S' koncession, jf. bekendtgørelse nr. 852 af 11. december 1990. Som udgangspunkt forudsættes gældende takstprincipper og abonnementsvilkår opretholdt. Dette vil bl.a. indebære, at indirekte tilsluttede brugere ikke selv har et direkte abonnementsforhold til Tele Danmark A/S' telefonitjeneste. Den, der tegner abonnementet på tilslutningen til den offentlige telefonitjeneste, vil således skulle indstå for det samlede mellemværende mellem brugerne og televirksomheden vedrørende abonnement og samtaleafgifter.

Det forudsættes ifølge den politiske aftale af 22. juni 1990, at liberaliseringsforslag drøftes med Tele Danmark A/S.

Tele Danmark A/S har erklæret sig enig i sigtet med den foreslåede liberalisering af brugen af faste kredsløb. Det skal ses især på baggrund af det liberaliseringsomfang, som under alle omstændigheder måtte blive konsekvensen af den fortolkning af tjenesteliberaliseringsdirektivet, der som nævnt foran er blevet fremført fra Europa-Kommissionens side.

Tele Danmark A/S har samtidig understreget betydningen af den i lovforslaget forudsatte reciprocitet i vilkårene i relation til udlandet, således at Danmark ikke åbnes unødigt over for konkurrerende trafikmuligheder med lande, som ikke selv har gennemført et sammenligneligt liberaliseringsomfang.

Dernæst har Tele Danmark A/S erklæret sig indforstået med, at der i den nærmeste fremtid tages yderligere liberaliseringsskridt på mobil-/satellitjenesteområderne. Tele Danmark A/S forudsætter i den forbindelse, at liberalisering i Danmark udover det her nævnte afpasses med den takt, som måtte blive fastsat på europæisk plan.

I forlængelse af liberaliseringen af brugen af faste kredsløb er det forudsat, at Tele Danmark A/S' koncession med koncessionshavers samtykke af ordensmæssige grunde vil blive ajourført, hvad angår enerettens omfang og undtagelserne herfra. Dertil kommer, at visse af koncessionens bestemmelser efter aftale med Tele Danmark A/S vil skulle præciseres eller udgå (godkendelse af takster, godkendelse af optagelse af lån, m.v.) bl.a. for at sikre, at koncessionen udelukkende omfatter tilsynsmæssige forhold.

I medfør af Tele Danmark A/S' gældende koncession har ministeren hjemmel til at pålægge Tele Danmark A/S at udbyde tjenester uden for eneretsområdet, og for hvilke der i henhold til EF-reguleringen er fastlagt harmoniseringsbestemmelser (ONP – Open Network Provision – tilrådighedsstillelse af åbne net). Datatjenesten X.25 (det pakke-

koblede net) og dataanvendelser af ISDN (det tjenesteintegrerede digitale net) er tjenester, som på indeværende tidspunkt er omfattet af denne kategori. For de nævnte tjenester påregnes en præcisering af Tele Danmark A/S' rettigheder og forpligtelser i medfør af koncessionen.

Med den foreslåede liberalisering vil Tele Danmark A/S tabe markedsandele på den offentlige telefonitjeneste i den udstrækning, der på det liberaliserede område formidles taletrafik af andre tjenesteudbydere, herunder den trafik, som fremover kan fremføres på allerede eksisterende faste kredsløb.

Da den offentlige telefonitjeneste hermed bliver konkurrenceudsat, vil der skulle gennemføres en justering af grundlaget for den omsætningsafhængige ydelse til staten på 4% af nettoomsætningen for denne tjeneste.

Eftersom der efter den foreslåede liberalisering fortsat er eneret på infrastrukturen, herunder kabelforbindelser til brugere og den transmissionskapacitet, som enten anvendes af konkurrenter i form af faste kredsløb eller af den offentlige telefonitjeneste, omfatter liberaliseringen alene koblingsmuligheden for taletjenester.

Da der ikke i taksterne for telefontrafik er foretaget en opdeling i de dele af taksterne, der dækker transporten henholdsvis koblingselementet, eksisterer der ikke et præcist grundlag for opgørelse af den del af omsætningen, der kan henføres til koblingen i de offentlige centraler.

For lokale telefonsamtaler, hvor abonnentforbindelserne er betalt via det faste abonnement, er prissætningen primært relateret til omkostninger for koblingselementet. For samtaler til udlandet er prissætningen tilsvarende primært relateret til selve transmissionsomkostningerne.

Ud fra en samlet vurdering forekommer det derfor sandsynligt, at en halvering af grundlaget for den omsætningsafhængige ydelse for de samlede trafikindtægter svarer til forudsætningen om, at det alene er koblingselementet, som liberaliseres.

Denne betragtning vil medføre en reduktion i den omsætningsafhængige ydelse på ca. 115 mio.kr. årligt fra liberaliseringstidspunktet at regne.

Tele Danmark A/S har vurderet, at selskabet i en situation, hvor konkurrencen er blevet virksom, vil blive udsat for et fald i omsætningen på den offentlige telefonitjeneste.

Dette fald vil dog i en vis udstrækning blive modsvaret af merindtægter fra leje af faste kredsløb til konkurrenter og af fremtidige omkostningstilpasninger.

Den samlede virkning vil imidlertid i høj grad afhænge af den aktuelle markedsudvikling, og for den

samlede concern vil virkningen også afhænge af concernens eget engagement på konkurrenceområdet.

Ud fra en samlet vurdering af de økonomiske konsekvenser må det konstateres, at liberaliseringen kan medføre indtægtstab for Tele Danmark A/S. Hovedparten af indtægtstabets vil imidlertid også kunne opstå som følge af en liberalisering, som alene bringer danske regler på linie med Europa-Kommissionens fortolkning af tjenesteliberaliseringsdirektivet.

Den samlede virkning inkl. den forudsatte nedsettelse af den omsætningsafhængige ydelse antages dog ikke at være af et sådant omfang, at grundlaget for videre udvikling af det offentlige telefonnet og fortsatte reaktakstfald herved trues afgørende.

Ajourføring af de hensyn, der kan lægges til grund ved regulering af konkurrenceområdet

Den foreslåede liberalisering af brugen af faste kredsløb til telefoniformål nødvendiggør en præcisering af de hensyn, der kan lægges til grund for reguleringen af konkurrenceområdene, jf. lovens § 3.

Dertil kommer, at bestemmelsens anvendelsesområde foreslås udvidet til også at omfatte de transmissionsveje og centraler, som er nævnt i lovens § 2. Hermed afhjælpes en mangel i den nugældende lov, der blev konstateret i forbindelse med fastsættelsen af reglerne for interne net, jf. nedenfor. Det understreges, at lovforslaget ikke tilsigter en liberalisering på infrastrukturområdet ud over den liberalisering, der allerede er gennemført vedrørende interne net, jf. nedenfor.

Disse net, som typisk er etableret indenfor en enkelt fast ejendoms grænser, kan vanskeligt falde ind under den nugældende bestemmelses tjenestebegreb. Ved fastsættelsen af reguleringen var det derfor ikke muligt at bruge den gældende § 3. Derfor var det nødvendigt at fastlægge reglerne for interne net gennem en aftale, som blev indgået mellem staten som koncessionsgiver og Tele Danmark A/S som koncessionstager. Aftalen indebærer, at også andre end Tele Danmark A/S kan oprette og drive interne net. Aftalen blev offentliggjort i form af bekendtgørelse nr. 109 af 10. marts 1993 om interne net til telekommunikationsformål.

Hvis lovforslaget vedtages, kan reglerne for interne net »normaliseres« i form af en ny bekendtgørelse, som udstedes i medfør af den ændrede bestemmelse i § 3.

Endvidere foreslås § 3 ændret med det formål i selve lovtæksten at præcisere, hvilke hovedhensyn ministeren kan tilgodese ved udstedelsen af forskrifter for det liberaliserede, offentlige tjenesteområde.

Med den foreslåede liberalisering er der behov for at fastsætte særlige forskrifter for telefonitjenester udbudt ved hjælp af faste kredsløb.

Forskrifter kan bl.a. have til formål at sikre universalitet for samfundsvigtige teletjenester. Eksempler på sådanne forskrifter er:

- Sikre adgang til alarmtjenesten (112).
- Sikre at minimums kvalitetskrav er opfyldt.
- Sikre offentlig adgang til nummeroplysning.

Det er derfor i § 3 tilføjet, at sådanne hensyn kan indgå i grundlaget for forskrifter, der udarbejdes for offentlige konkurrencetjenester.

Der henvises i øvrigt til de bemærkninger, som er givet til de enkelte bestemmelser i lovforslaget.

Ændring af Tele Danmark A/S' kapitalstruktur.

Den 25. juni 1993 indgik regeringen, Det konservative Folkeparti og Venstre en tillægsaftale til den politiske aftale af 22. juni 1990 vedrørende telestrukturen. Formålet med tillægsaftalen var at søge gennemført en ændring i Tele Danmark A/S' kapitalstruktur. I overensstemmelse med tillægsaftalen har parterne ved tillægsaftale nr. 2 af 8. februar 1994 fastlagt de nærmere vilkår for den påtænkte nye aktieklasse i Tele Danmark A/S.

Formålet med at ændre Tele Danmark A/S' kapitalstruktur er, at koncernen herved kan udvikle sig optimalt under liberaliserede markedsforhold. Efter ændringen kan Tele Danmark A/S få tilført kapital på normale kapitalmarkedsvilkår.

I tillægsaftalen af 25 juni 1993 er fremgangsmåden for gennemførelsen af ændringen beskrevet. Denne fremgangsmåde er justeret i tillægsaftale nr. 2 af 8. februar 1994.

Som det fremgår af tillægsaftale nr. 2 har Europa-Kommissionen ved brev af 4. februar 1994 tilkendegivet, at den deler den danske regerings opfattelse af, at den i tillægsaftalen af 25. juni 1993 beskrevne fremgangsmåde ikke strider mod traktatens bestemmelser vedrørende statsstøtte. Kommissionen har i den forbindelse lagt til grund, at de særlige vilkår, der gør sig gældende for de nuværende aktier i Tele Danmark A/S (indløsningsret og udbyttebegrænsning) i takt med liberaliseringen i stigende grad udgør et selvstændigt problem i relation til traktatens statsstøtteregler. Den vedtagne liberalisering af den offentlige taletelefonitjeneste fra 1998 har i den forbindelse været fremhævet.

Parterne i den politiske aftale har noteret sig Europa-Kommissionens opfattelse og er enige om, at der med dette lovforslag søges skabt lovhjælp til, at der med virkning fra 1. marts 1997 kan sikres en normalisering af de tilbageværende oprindelige aktier i Tele Danmark A/S.

Fremgangsmåden for ændringen af Tele Danmark A/S' kapitalstruktur er herefter følgende:

Staten vil som forudsat i den politiske aftale af 22. juni 1990 nedbringe sin ejerandel i Tele Danmark A/S til 51% gennem salg til Tele Danmark A/S af den dertil svarende del af sin nuværende aktiebeholdning. Statens ejerandel udgør i dag 89,9%. Nedbringelsen vil finde sted gennem selskabets erhvervelse af aktier baseret på børskursen den 11. juni 1993 (kurs 170) med tillæg svarende til forholdsmæssigt udbytte for løbende regnskabsår.

Bestyrelsen i Tele Danmark A/S har besluttet, at selskabet vil opfordre alle selskabets aktionærer til at afgive salgstilbud baseret på børskursen den 11. juni 1993 (kurs 170).

Når fristen for aktionærernes afgivelse af salgstilbud er udløbet, vedtages det på en generalforsamling i Tele Danmark A/S at nedskrive aktiekapitalen med nominelt det beløb, der kan købes aktier for, men med fradrag af 130 mio.kr.

På samme generalforsamling vedtages det at udvide aktiekapitalen i en ny aktiekasse (B-aktier) med samme nominelle beløb som nedskrivningen.

Fører markedssonderinger til, at flere end det besluttede antal B-aktier kan sælges, afholdes en ny generalforsamling, hvor det besluttes at nedskrive den gamle aktiekasse (A-aktierne) med op til 130 mio. kr. yderligere, og samtidig opskrive den nye aktiekasse med et tilsvarende beløb.

Herefter gennemføres salget af B-aktier.

Eventuelt tilbageværende A-aktier af de ovennævnte nominelt 130 mio.kr. beholdes indtil videre som egne aktier.

På generalforsamling nr. 2 vedtages desuden at give bestyrelsen bemyndigelse til efter 1. marts 1997 at udvide aktiekapitalen med henblik på at muliggøre, at statens ejerandel igen nedbringes til 51%.

De nye aktier (B-aktierne) søges noteret på Københavns Fondsbørs og eventuelt tillige på en eller flere udenlandske børser. B-aktierne sælges på markedet uden fortegningsret for Tele Danmark A/S' aktionærer.

Vilkårene for den nye aktiekasse (B-klassen) samt deraf afledte forhold for de nuværende aktier (A-klassen) vil være følgende:

1. Der skal ikke gælde nogen indløsningsret for staten i relation til B-aktierne. Statens ret til indløsning af de privatejede A-aktier er gældende som hidtil, og som den tidligere var gældende for aktierne i Jydsk Telefon A/S og KTAS.
2. Der skal ikke gælde nogen udbyttebegrænsning for B-aktierne.

Det forudsættes, at Tele Danmark A/S som led i salget af B-aktierne skal formulere en udbytte-

F. t. 1. vedr. telekommunikationsområdet m.fl.

politik, som hovedaktionæren (ministeren for kommunikation og turisme) kan tiltræde.

Disse to forhold – bortset fra udbyttepolitikken – forudsættes afspejlet i Tele Danmark A/S' koncession, jf. lovens § 2, stk. 4 og § 8, jf. lovforslagets § 8, stk. 2.

3. De to aktieklasser har lige stemmeret.
 4. Der indføres en ejerskabsbegrænsning for B-aktierne på 7,5% af den registrerede aktiekapital. Ejerskabsbegrænsningen gælder ikke for den danske stat. Bestyrelsen i Tele Danmark A/S kan dog på nærmere angivne vilkår give samtykke til, at begrænsningen på 7,5% lempes, såfremt aktionæren enten er en telekommunikationsvirksomhed eller en finansiel institution i forbindelse med aktieemission.
 5. Tele Danmark A/S kan efter generalforsamlingens bemyndigelse eje egne aktier op til 10% af den samlede aktiekapital, jf. aktieselskabslovens bestemmelser herom.
 6. Ministeren for kommunikation og turisme indlæser den 1. marts 1997 eventuelle privatejede A-aktier til kurs 125. Indløsningen sker med et årstal på ét år.
 7. Når der herefter ikke længere findes privatejede A-aktier, skal A-aktierne i enhver henseende have samme retsstilling som B-aktierne. Tele Danmark A/S' vedtægter skal ændres, så dette forhold afspejles. En vedtægtsændring skal vedtages på generalforsamling forud for udstedelsen af B-aktier.
- Alle syv forhold – bortset fra udbyttepolitikken og bemyndigelsen til at eje egne aktier – afspejles i selskabets vedtægter, som skal godkendes af ministeren for kommunikation og turisme.

Telenævnet

Tilsynet med koncessionshaver (Tele Danmark A/S) eller dennes datterselskabers virksomhed på det koncessionerede område og tilsynet med virksomhed udøvet i henhold til lovens § 3 vil blive henlagt til Telestyrelsen. Også klagesager vedrørende de nævnte områder forudsættes behandlet i Telestyrelsen.

I den forbindelse er det fundet hensigtsmæssigt at etablere et ankenævn – Telenævnet – som får bemyndigelse til at træffe endelige administrative afgørelser på en række nærmere angivne områder. Det gælder særligt i sager vedrørende klager over koncessionshavers ydelser på det koncessionerede område, herunder regninger, og i sager vedrørende klager over afgørelser truffet i henhold til bekendtgørelser udstedt i medfør af lovens § 3.

Som konsekvens heraf afskæres muligheden for at

påklage Telestyrelsens afgørelser på de anførte områder til ministeren for kommunikation og turisme.

Etablering af et sådant nævn kræver særskilt lovhjemmel. Nævnet nedsættes af ministeren for kommunikation og turisme og vil bestå af en formand og et antal sagkyndige medlemmer.

Det er hensigten på et senere tidspunkt at udvide nævnets kompetence til også at omfatte sager vedrørende de to GSM-operatører, jf. lov nr. 744 af 14. november 1990 om offentlig mobilkommunikation. Særskilt lovforslag herom vil i givet fald blive udarbejdet.

Det vil endvidere blive overvejet, om det allerede etablerede Service 900-Nævn, jf. lovens § 3 a, hensigtsmæssigt kan slås sammen med det foreslåede Telenævn.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger i lovforslaget.

Godtgørelse af statens udgifter til administration m.v.

Med henblik på at sikre et fortsat højt aktivitetsniveau hos især Telestyrelsen på bl.a. specifikations- og godkendelsesområdet indeholder forslaget en bestemmelse om, at der hos koncessionshaver kan opkræves godtgørelse til dækning af de statslige udgifter på området. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1 nr. 1.

Redegørelse for de indvundne erfaringer med Service 900-Nævnet (§ 3 a)

§ 3 a blev indsat ved den ændring af loven, der blev gennemført ved lov nr. 232 af 8. april 1992. Hermed blev der tillagt Service 900-Nævnet kompetence til at træffe endelige administrative afgørelser i klagesager over service 900-tjenester.

I henhold til § 4, stk. 4 i Statsministeriets cirkulære nr. 31 af 26. februar 1993 om bemærkninger til lovforslag og andre regeringsforslag skal der ved revision af gældende lovgivning, hvor en kompetenceordning, som den der er fastsat for Service 900-Nævnet, ønskes opretholdt, redegøres for de indvundne erfaringer med ordningen.

I overensstemmelse hermed kan oplyses følgende om erfaringerne med den pågældende kompetenceordning:

Under udarbejdelsen af de oprindelige regulatoriske rammer for service 900-tjenester blev der konstateret et behov for, at ministeren kunne tillægge Service 900-Nævnet en selvstændig forvaltningsmæssig kompetence. Med henblik på tilvejebringelse af lovhjemmel herfor blev § 3 a inkorporeret i loven.

Hermed blev nævnets status ændret fra at være rådgivende til at være besluttende og med kompe-

tence til at træffe endelige administrative afgørelser. Det væsentligste hensyn bag denne kompetencedelegation var, at afgørelse af sager omhandlende tjenesternes indholdsmæssige karakter kan betinge en særlig sagkundskab, som normalt ikke forefindes i det almindelige administrative system. F.eks. kunne der være tale om en stillingtagen til, om en tjeneste er uegnet for børn under 16 år.

Service 900-tjenesterne har været genstand for megen bevågenhed og kritik i offentligheden i 1992.

I kraft af nævnets kompetence til at træffe endelig afgørelse i sager om overtrædelse af forskrifterne for service 900-tjenester samt muligheden for at tage sager op af egen drift, som er blevet benyttet i forbindelse med den generelle overvågning af service 900-markedet, har det været muligt at udøve en effektiv kontrol med de udbudte tjenester og gribe effektivt ind over for de tjenester, der måtte blive udbudt i strid med de af ministeren fastsatte forskrifter.

Der forekommer således langt færre overtrædelser af bekendtgørelsen om service 900-tjenester nu end under den tidligere ordning.

C. Lovens administrative og økonomiske konsekvenser

Administrative konsekvenser

Til dækning af udgifterne forbundet med nævnets virksomhed kan der fastsættes bestemmelser om gebyr for behandling af sager ved nævnet.

Den del af udgifterne i forbindelse med nævnets virksomhed, der ikke dækkes ved gebyrer, godtgøres staten af koncessionshaver for så vidt angår behandling af sager vedrørende koncessionen. Endvidere kan tilladelsehavere på konkurrenceområdet, jf. lovens § 3, i begrundede tilfælde pålægges en vis godtgørelse til staten efter samme princip.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

En gennemførelse af den af lovforslaget omfattede liberalisering af brugen af faste kredsløb vil skabe væsentligt bedre muligheder for et forretningsgrundlag for udbydere af en række nye tjenester, herunder tjenester, der kombinerer data og tale.

Gennemførelse af den foreslåede liberalisering vil derfor kunne medvirke til at effektivisere erhvervslivets brug af telekommunikation og forbedre virksomheders indbyrdes samarbejde m.m.

Der henvises i øvrigt til tidligere bemærkninger om baggrunden for lovforslaget, herunder til bemærkningerne om konsekvenserne for Tele Danmark A/S.

Økonomiske konsekvenser i øvrigt

Staten vil modtage et engangsprovenu på 850-900 mio.kr. ved salg af nominelt 509 mio.kr. Tele Danmark-aktier. Beløbet fremkommer som kurs 170 med tillæg svarende til forholdsmæssig udbytte for løbene regnskabsår. Omkostningerne ved salget og forberedelsen heraf er indregnet i provenuskønet.

Forud for statens accept af købstilbudet fra Tele Danmark A/S forudsættes sagen forelagt Finansudvalget.

Statens årlige udbytte af sin beholdning af Tele Danmark-aktier vil falde med ca. 51 mio.kr. som følge af salget af nominelt 509 mio. kr. Den forudsatte indløsning pr. 1. marts 1997 af de tilbageværende oprindelige privatejede aktier (A-aktier) til kurs 125 vil medføre en udgift for staten. Udgiftens størrelse vil afhænge af antallet af tilbageværende A-aktier.

Fra 1. marts 1997 påregnes statens årlige udbytte at stige som følge af bortfaldet af udbyttebegrænsningen fra og med dette tidspunkt.

På årsbasis vil statens driftsindtægter falde med ca. 115 mio.kr. som følge af reduktionen af den omsætningsafhængige ydelse. En reduktion, som skyldes, at Tele Danmark A/S' offentlige telefonitjeneste bliver konkurrenceudsat.

Det forventes, at Tele Danmark A/S efter aftale med staten helt eller delvist vil konvertere de løbende indbetalinger til pensionsformål for udlånte eller tidligere statstjenestemænd til et engangsbeløb. Beløbets størrelse vil skulle fastsættes ud fra forretningsmæssige kriterier og under en forudsætning om økonomisk neutralitet.

Aftalen vil blive forelagt Finansudvalget.

D. Høring

Til brug ved lovforberedelsen er afgivet udtalelser fra følgende myndigheder: Udenrigs-, Justits-, Indenrigs-, Industri-, Kultur- og Finansministeriet samt Forsvarskommandoen.

Følgende selskaber, organisationer m.v. har afgivet udtalelse: Tele Danmark A/S, Elinstallatørernes Landsforening ELFO, CO-TELE, Dansk MobilTelefon I/S, Center for Ligebehandling af Handicappede, Det centrale Handicapråd, De Samvirkende Invalideorganisationer (DSI), Erhvervenes Transportudvalg (ETU), Handelskammeret, Grossistforeningen for Radio og Elektronik (GRE), Danmarks Røderiforening, Danmarks Radio, TV 2, Dansk Dataforening, Elektronikindustrien (EI), Service 900-Nævnet og Danske Døves Landsforbund.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Med forslaget søges hjemmel til fremtidig hos koncessionshaveren at kunne opkræve en godtgørelse til dækning af alle de statslige udgifter – primært hos Telestyrelsen – som i videste forstand er forbundet med administrationen m.v. af § 2, stk. 1, 3 og 4. Dvs. ikke alene – som nu – de udgifter, der snævert er forbundet med koncessionstilsynet. Udgifterne er primært knyttet til udarbejdelse af administrative forskrifter på koncessionsområdet, tilsyn med at de opstillede vilkår for koncessionen overholdes, det nationale og internationale specifikationsarbejde på telekommunikationsområdet, generelle godkendelsesforhold samt arbejdet i tilknytning til forvaltningsområdet i øvrigt, herunder vedrørende forskellige udviklingsopgaver.

Med forslaget til ændring af stk. 5 vil retstilstanden på dette område i alt væsentligt herefter være parallel med det, som gælder på GSM-området, jf. § 6 i lov nr. 744 af 14. november 1990 om offentlig mobilkommunikation (GSM-mobilnet).

Til nr. 2

I bestemmelsen præciseres, at ministeren kan henlægge tilsynet med koncessionshavers virksomhed (Tele Danmark A/S), herunder tilsynet med driftskvalitet, takster, tekniske forhold og tilsyn afledt af televirksomhedernes virksomhed på konkurrenceområdet til Telestyrelsen. Telestyrelsen varetager allerede i dag de nævnte opgaver. Det er imidlertid fundet hensigtsmæssigt i selve lovteksten at præcisere Telestyrelsens opgaver på området.

Cirkulære herom forventes udstedt umiddelbart efter lovens vedtagelse.

Til nr. 3

På baggrund af lovforslagets bestemmelser om etablering af et Telenævn, jf. §§ 3 b–d er det fundet hensigtsmæssigt i selve lovteksten at præcisere reglerne vedrørende klager over koncessionshaver. Bestemmelsen er identisk med § 18 i Tele Danmark A/S' koncession. I henhold til gældende praksis omfatter behandling af klager ikke aspekter, som efter deres natur er et anliggende for domstolene.

Til nr. 4

Indledningsvis bemærkes, at konkurrenceområdet som udgangspunkt ikke ønskes reguleret mere end formålet tilsiger. Reguleringens form og indhold vil bl.a. afhænge af, i hvilket omfang en given offentlig

tjeneste er rettet mod brede dele af offentligheden. Formålet med bestemmelsen er således ikke at begrænse eksisterende anvendelsesmuligheder af de offentlige telenet og tjenester.

ad § 3, stk. 1

Til erstatning for den hidtidige § 3 indsættes en ny § 3, som bemyndiger ministeren til at fastsætte forskrifter for etablering og drift af de tjenester, transmissionsveje og centraler, der ikke er omfattet af koncession eller særrettigheder.

Den hidtidige bemyndigelse har været brugt til at fastsætte nærmere bestemmelser om service 900-tjenester, jf. bekendtgørelse nr. 931 af 23. november 1992, drift og etablering af betalingstelefoner, jf. bekendtgørelse nr. 985 af 11. december 1992 og om datakommunikationstjenester, der udbydes via det offentlige telenet, jf. bekendtgørelse nr. 986 af 11. december 1992.

Med den nye bestemmelse udvides ministerens bemyndigelse i forhold til den hidtil gældende bestemmelse. Dette anses for hensigtsmæssigt af flere årsager. Særligt kan fremhæves de problemer, der opstod i forbindelse med fastsættelsen af regler for etablering af interne net til telekommunikationsformål, jf. det ovenfor anførte under de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det er endvidere fundet hensigtsmæssigt i selve lovteksten at angive de hovedhensyn, som ministeren kan tilgodese ved udstedelsen af bekendtgørelser for etablering og drift af tjenester, transmissionsveje og centraler på det liberaliserede område.

Det er vigtigt at understrege, at angivelsen kun indeholder hovedhensyn. Den er ikke udtømmende. Det skyldes, at det ikke er muligt på et så komplekst område som telekommunikation at forestille sig karakteren af alle de problemer af reguleringsmæssig art, som de kendte teletjenester fremover eventuelt måtte give anledning til. Det er heller ikke på forhånd muligt at tage højde for de reguleringsproblemer m.v., som nye tjenestetyper, der måtte opstå, kan give anledning til.

ad § 3, stk. 2

På baggrund af det, der er nævnt ovenfor ad § 3, stk. 1, er der i et nyt stk. 2 angivet en række hovedhensyn, der kan tilgodeses.

I pkt. 1) er angivet, at ministeren kan fastsætte bestemmelser, der tilgodeser særlige brugergruppers, herunder særligt de handicappedes behov, i forbindelse med brugen af offentlige teletjenester.

Hensynet til at sikre, at handicappede kan benytte disse tjenester på lige fod med andre, vil blive søgt

tilgodeset uden at komme i konflikt med EF's vedtægter på området.

Det er i Rådet for den europæiske Unions fælles holdning af 30. juni 1993 om vedtagelsen af et direktiv om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten fastlagt, at de nationale myndighedsorganer kan fastsætte særlige ordninger for handicappede brugere samt andre personer med særlige behov i forbindelse med brugen af taletelefonitjenesten.

B.l.a. kan der fastsættes særlige takster for tjenester, der er ønskelige af samfundshensyn, såsom alarmtjenester, eller for særlige brugergrupper herunder handicappede. Det kan ikke afvises, at der også i relation til liberaliserede tjenester, der ikke er underlagt ONP-vilkår, vil kunne vise sig behov for at fastsætte visse krav til takstfastsættelsen for at sikre, at handicappede stilles lige med andre brugere. Det er imidlertid ikke muligt på nuværende tidspunkt at konkretisere omfanget af en sådan regulering yderligere.

Konkret vil der i en ny bekendtgørelse om betalingstelefoner blive søgt fastsat bestemmelser, der tilgodeser de handicappedes behov både for så vidt angår placering, indretning, udformning og funktion af de enkelte tjenester og det udstyr, der er forbundet hermed.

I pkt. 2) er det fundet hensigtsmæssigt at præcisere, at der i bekendtgørelser kan fastsættes bestemmelser, som påbyder en tjenesteudbyder at give oplysning om vilkår for tilslutning, priser m.v. Sådanne bestemmelser er allerede indsat i bl.a. bekendtgørelsen om datakommunikationstjenester.

I pkt. 3) slås det fast, at der kan fastsættes bestemmelser, som skal sikre overholdelse af de væsentlige krav.

De væsentlige krav er de ikke-økonomiske hensyn til almenhedens interesse, der kan begrænse adgangen til det offentlige telenet eller de offentlige teletjenester. Nettets driftssikkerhed og integritet, samt i begrundede tilfælde driftskompatibilitet mellem tjenester og databeskyttelse udgør sådanne krav. Disse krav er indeholdt i en række EF-retsakter på telekommunikationsområdet. Her tænkes særligt på Kommissionens direktiv af 28. juni 1990 (90/388/EØF) om liberalisering af markedet for teletjenester og Rådets direktiv af samme dato (90/387/EØF) om tilrådighedsstillelse af åbne net (ONP).

Med nettets driftssikkerhed tages der i denne forbindelse sigte på, at det offentlige net under alle omstændigheder skal være tilgængeligt, også i akutte nødstilfælde. Med teknisk integritet i det offentlige net forstås, at nettet skal kunne fungere normalt, og at der skal være driftskompatibilitet mellem de of-

fentlige net i Fællesskabet på basis af fælles tekniske specifikationer.

Med driftskompatibilitet mellem tjenester forstås, at de fastlagte tekniske minimumsspecifikationer skal overholdes, således at udbudet af tjenester og brugernes valgmuligheder øges.

Datasikkerhed omfatter telehemmelighed og beskyttelse af personoplysninger.

Pkt. 4) De her nævnte væsentlige krav er alle beskrevet i tjenesteliberaliseringsdirektivets præambel nr. 9.

Beredskabs- og alarmmæssige forhold er eksempler på samfundsvigtige hensyn, som kan medføre regulering i henhold til dette punkt.

I takt med liberaliseringen af forskellige tjenester er det anset for hensigtsmæssigt at kunne pålægge tjenesteudbyderne et krav om at sikre brugernes adgang til alarmtjenester. I bekendtgørelsen om betalingstelefoner er således allerede indsat en bestemmelse om, at det skal være muligt at foretage alarmopkald (112) uden betaling.

Også i forbindelse med fremtidige regler om interne net og i forbindelse med udbud af telefonitjenester på konkurrenceområdet tænkes der fastsat krav om brugeres adgang til alarmtjenester.

Som eksempel på et andet samfundsvigtigt hensyn kan nævnes sikring af tekniske muligheder for sporing af telefonsamtaler. Dette hensyn kan medføre, at der fastsættes bestemmelser om, at en udbyder af en telefonitjeneste skal have det fornødne tekniske udstyr til rådighed, der i tilfælde af anmodning herom fra rette myndighed, kan spore, hvem der ringer ind og ud til en tjeneste, jf. Retsplejelovens § 786, der pålægger televirksomheder og private virksomheder m.fl. at bistå politiet ved gennemførelse af indgreb i meddelelshemmeligheden (teleoplysning).

I pkt. 5) slås fast, at der kan stilles krav, som sikrer universalitet for samfundsvigtige teletjenester.

Bestemmelsen, som eksempelvis kan sikre at alle brugere af en offentlig teletjeneste i princippet kan kaldes op, forventes især anvendt i forbindelse med en eventuel kommende regulering af liberaliserede telefonitjenester, jf. nedenfor. Herved sikres, at Danmark fortsat kan leve op til internationale forpligtelser i medfør af samarbejdet indenfor ITU (International Telecommunications Union).

I pkt. 6) er angivet, at der i bekendtgørelserne for det liberaliserede område også kan fastsættes bestemmelser, der sikrer hemmeligholdelse af telekommunikation. Der sigtes hermed især på en udvidelse af hemmeligholdelsespligten i forhold til den nugældende lov. Ifølge denne kan kommunikationsministeren pålægge koncessionshaverens ansatte samt de ansatte i koncessionshaverens datterselskaber at

hemmeligholde al kommunikation via nettet såvel som navne på brugere af nettet.

Det må imidlertid forudses, at der vil kunne vise sig et behov for at udvide denne hemmeligholdelsespligt, således at den i et nærmere angivet omfang også kommer til at omfatte virksomheden i selskaber, som driver teletjenester og/eller infrastruktur på det liberaliserede område.

I pkt. 7) er indsat en bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser, som i Danmark gennemfører EU-vedtagelser om regulering på det liberaliserede område. Bestemmelsen tænkes anvendt f.eks. i forbindelse med EU-retlige krav vedr. databeskyttelse og øvrige forbrugerhensyn.

I pkt. 8) er indsat en bestemmelse om, at udbudet af tjenester kan begrænses til kun at finde sted i relation til bestemte lande.

Regulering af indenlandsk taletrafik over faste kredsløb vil blive søgt holdt på et minimum. Tilladelsesordninger skønnes som udgangspunkt ikke nødvendige.

For taletrafik til og fra udlandet over faste kredsløb vil salg af transmissionskapacitet derimod i visse tilfælde (rent gensalg) blive underlagt en strammere regulering med henblik på at sikre overholdelse af internationale aftaler, reciprocitet og samlet forsyningsikkerhed for samtaler mellem Danmark og udlandet. Rent gensalg af transmissionskapacitet til taleformål på faste kredsløb til udlandet forudsætter, at der indhentes en tilladelse hertil fra Telestyrelsen.

Ved rent gensalg af transmissionskapacitet på faste kredsløb forstås i denne sammenhæng, at begge parter i en samtale er tilsluttet offentlige koblede net (faste- og/eller mobile) og sammenstillet via et fast kredsløb mellem disse net, alt under forudsætning af, at kredsløbet er tilsluttet de pågældende offentlige koblede net via almindelige abonnentgrænseflader.

Opkald fra abonnenter tilsluttet de offentlige danske mobiltelefonitjenester (NMT/GSM) til udlandet via rent gensalg af transmissionskapacitet vil i henhold til forslaget være muligt. Derimod vil det ikke være muligt for danske eller udenlandske mobiltelefonoperatører at dirigere udlandssamtaler uden om Tele Danmark A/S' internationale telefonitjeneste, jf. de af ministeren for kommunikation og turisme godkendte interconnect aftaler mellem Tele Danmark A/S og henholdsvis Dansk MobilTelefon I/S og Tele Danmark Mobil A/S.

Der skal fastsættes bestemmelser om, at tilladelse til rent gensalg af transmissionskapacitet på faste kredsløb til udlandet kun kan finde sted til udvalgte lande. Tilladelse vil kun blive givet til rent gensalg i

forhold til lande, som på dette område har en tilsvarende regulering som den her foreslåede.

Forskellige juridiske personer vil imidlertid generelt kunne anvende faste internationale kredsløb til taletrafik, hvis der ikke er tilslutning til det offentlige, koblede telefonnet i nogle af kredsløbenes endepunkter. Forskellige juridiske personer kan i disse tilfælde deles om kapaciteten i internationale faste kredsløb.

Taleformidling via internationale faste kredsløb, hvor der alene i den ene ende af det faste kredsløb er koblingsmulighed til det offentlige telefonnet, vil efter danske regler blive tilladt til EU-lande under forudsætning af, at de pågældende lande har en tilsvarende regulering. I forhold til lande uden for EU, hvor reguleringsgrundlaget er stærkt varieret, vil adgangen bero på en konkret vurdering. På dette område forudsættes ligeledes en tilladelsesordning.

Udover de hensyn, der er nævnt i lovteksten, vil der i lighed med tidligere ved udstedelse af bekendtgørelser for det liberaliserede område tillige kunne fastsættes bestemmelser, der bl.a. tilgodeser, at brugerne af tjenesterne ikke fristes til et uforholdsmæssigt stort forbrug af tjenesterne på grund af disses indhold, eller til et forbrug, som forbrugeren ikke vil kunne betale for.

Sådan regulering er foretaget på service 900-området, jf. bekendtgørelse nr. 931 af 23. november 1992:

Som nævnt ovenfor er der i dag fastsat bestemmelser for service 900-tjenester, betalingstelefoner og datakommunikationstjenester. Herudover vil der i medfør af § 3 skulle fastsættes nærmere bestemmelser for bl.a. telefonitjenester i det omfang, disse liberaliseres, jf. ovenfor under de almindelige bemærkninger.

For så vidt angår reguleringen af liberaliserede telefonitjenester forventes indført bestemmelser, der som et minimum svarer til dem, der gælder for datakommunikationstjenester. Herudover må det forudses, at der vil kunne være behov for regulering med henblik på at sikre en samlet universalitet ved udveksling af taletrafik mellem den offentlige telefonitjeneste og andre telefonitjenester, herunder adgang til nummeroplysning og skrivetelefontjenesten. Der vil eksempelvis kunne vise sig behov for bestemmelser, der sikrer en hensigtsmæssig afvikling af overløbs trafik, d.v.s. trafik, som ikke kan »håndteres« via de faste kredsløb, den private tjenesteudbyder har lejet hos koncessionshaveren, og som derfor føres via det offentlige telefonnet.

Den nærmere regulering for liberaliserede telefonitjenester forventes fastlagt efter inddragelse af Telerådskredsen og områdets øvrige interessenter.

ad § 3, stk. 3 og 4

I den nugældende lov er det i § 3, stk. 3 fastsat, at hvis vilkårene for en tilladelse til etablering og drift af en tjeneste på det liberaliserede område ikke overholdes, kan tilladelsen tilbagekaldes. Hensigten med den foreslåede formulering i dette lovforslags § 3, stk. 3 og 4 er at præcisere, at en tjeneste i alle tilfælde kan lukkes, hvis den for tjenesten fastsatte regulering ikke overholdes. Det vil sige, at en tjeneste også kan lukkes i de tilfælde, hvor der ikke er fastsat en særlig tilladelsesordning for området.

ad § 3, stk. 5

I henhold til lovens § 3 a er det Service 900-Nævnet, som administrerer de forskrifter, der fastsættes af kommunikationsministeren. Det fremgår endvidere af loven, at nævnets afgørelse ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

På den baggrund er det anset for hensigtsmæssigt at indsætte en udtrykkelig bestemmelse om, at nævnet kan foranledige en tjeneste lukket, hvis reglerne ikke overholdes.

Til nr. 5

ad § 3 b

Da der på teleområdet forekommer et stort antal enkelt-sager af relativ teknisk karakter, herunder regningsklager, som forudsætter telefaglig ekspertise, er det uhensigtsmæssigt, at sådanne sager kan påklages til ministeren.

Der er imidlertid intet ønske om generelt at forringe klagemulighederne og afskære muligheden for at få prøvet Telestyrelsens administrative afgørelse ved endnu en instans. Derfor foreslås nedsat et særligt klagenævn – Telenævnet – som kan varetage prøvelse af afgørelser i de sager, som er omfattet af denne bestemmelse.

Ud over sager vedrørende koncessionshavers ydelser og regninger herfor er det fundet hensigtsmæssigt også at lade nævnets kompetence omfatte sager, hvor Telestyrelsen har truffet afgørelser i henhold til regulering udstedt i medfør af lovens § 3, dvs. for tjenester, der ikke er omfattet af koncession eller særrettigheder. Som eksempler herpå kan nævnes datakommunikationstjenester, der udbydes via det offentlige telenet, jf. bekendtgørelse nr. 986 af 11. december 1992 og bekendtgørelse nr. 985 af 11. december 1992 om betalingstelefoner.

Nævnets kompetence vil dog ikke omfatte service 900-bekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 931 af 23. november 1992 om service 900-tjenester, idet der på dette område er etableret et særligt sagkyndigt Service 900-Nævn.

Afgørelser i sager, som ikke udtrykkeligt er omfattet af Telenævnets kompetence, vil fortsat kunne påklages til Ministeriet for Kommunikation og Turisme, Generaldirektoratet for P&T.

ad § 3 c

De organisationer m.fl., som er repræsenteret i Telerådet (Telerådskredsen), vil blive hørt i forbindelse med Telenævnets nedsættelse.

ad § 3 d

Antallet af nævnsmedlemmer vil blive fastsat efter forudgående høring af Telerådskredsen.

Til nr. 6

I § 8 indsættes et nyt stk. 2, der gør det muligt at opdele Tele Danmark A/S' aktiekapital i to klasser.

For så vidt angår fremgangsmåden i forbindelse hermed samt vilkårene for den nye aktieklasse (B-aktierne) henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger.

Indløsning af de privatejede A-aktier (den oprindelige aktieklasse), jf. § 8, stk. 1, jf. det nye stk. 2, vil kunne finde sted i fuldstændig samme omfang som tidligere, jf. den nuværende koncessionsbestemmelse (bekendtgørelse nr. 852 af 11. oktober 1990, § 15).

Til nr. 7

Årsagen til, at eventuelle tilbageværende privatejede A-aktier vil blive indløst pr. 1. marts 1997 til kurs 125, er, at de nuværende begrænsninger knyttet til aktierne (udbyttebegrænsning og indløsningsret) indebærer et potentielt statsstøtteproblem i relation til kommende liberaliseringer på telekommunikationsområdet. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger.

Anvendelsen af indløsningsretten i 1997 indebærer ikke, at Tele Danmark A/S' koncession hermed bringes til ophør.

Til nr. 8

Det provenu, som Tele Danmark A/S opnår ved normalisering af kapitalstrukturen og efterfølgende emission af aktierne, agtes bl.a. benyttet til nedbringelse af selskabets pensionsforpligtelser.

Da disse forpligtelser tillige omfatter pligt til indbetaling af bidrag vedrørende tidligere statstjenestemænd, der ifølge aftale og lovgivning opretholder ret til tjenestemandspension, søges der ved lovforslaget skabt hjemmel til, at selskabets løbende forpligtelse erstattes helt eller delvist med en éngangsindbetaling.

Finansministeren agter at indgå en aftale med Tele Danmark A/S herom inden aktieemissionen, idet en væsentlig del af den usikkerhed, der knytter sig til disse pensionsforpligtelser, herved reduceres.

Aftalen forudsættes at være økonomisk neutral for såvel selskabet som statskassen.

At selskabets forpligtelse til løbende at indbetale pensionsbidrag helt eller delvist kan erstattes af en engangsbetaling berører ikke den enkelte ansattes pensionsoptjening eller pensionsvilkår i øvrigt i henhold til tjenestemandspensionsloven.

Aftalen forelægges for Finansudvalget.

Til nr. 9

§§ 8 og 8 a ophæves med virkning pr. 2. marts 1997, idet der efter en normalisering af de tilbageværende oprindelige aktier ikke længere er grundlag

for at sammenkæde koncessionens eventuelle ophør med anvendelsen af indløsningsretten.

Den foreslåede nye § 8, som gælder fra 2. marts 1997, angiver proceduren efter hvilken, Tele Danmark A/S' koncession herefter kan bringes til ophør hvert femte år med et varsel på ét år, første gang pr. 1. marts 2002. Bringes koncessionen ikke til ophør ved en periodes udløb, løber den uændret videre i endnu en periode.

Til § 2 og 3

Der henvises til bemærkningerne til lovforslaget § 1 nr. 8.

TH § 4

Loven foreslås sat i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bilag 1

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

**Lov om visse forhold på
telekommunikationsområdet**

»§ 2, stk. 5. Koncessionshaver godtgør staten de udgifter, som er forbundet med administration m.v. af stk. 1, 3 og 4 og administrative forskrifter udstedt i medfør heraf.«

§ 2, stk. 5. De med det i stk. 4 nævnte tilsyn forbundne udgifter godtgøres staten af koncessionshaveren.

»§ 3. Ministeren for kommunikation og turisme kan fastsætte forskrifter for etablering og drift af de tjenester, transmissionsveje og centraler, der ikke er omfattet af koncession eller særrettigheder, jf. § 2, stk. 1 og stk. 3.

§ 3. Kommunikationsministeren kan fastsætte forskrifter for etablering og drift af de tjenester, som ikke er omfattet af koncession eller særrettigheder, jf. § 2, stk. 1 og stk. 3.

Stk. 2. I forbindelse med fastsættelsen af forskrifter i medfør af stk. 1 kan ministeren for kommunikation og turisme fastsætte bestemmelser, herunder om indførelse af anmeldelses- eller tilladelsesordninger, der bl.a. tilgodeser følgende hensyn:

- 1) Opfyldelsen af særlige brugergruppers, herunder handicappedes, behov.
- 2) Oplysning til brugerne af offentlige telekommunikationstjenester om vilkårene for tilslutning til tjenesten, herunder oplysning om tjenestens pris, kvalitet og leveringstider.
- 3) Sikring af væsentlige krav, herunder sikring af det offentlige telenets driftssikkerhed og integritet, driftskompatibilitet mellem tjenester samt databeskyttelse.

- 4) Sikring af samfundsvigtige hensyn, herunder alarm- og beredskabsmæssige forhold.
- 5) Sikring af universalitet for samfundsvigtige teletjenester.
- 6) Hemmeligholdelse af telekommunikation.
- 7) Gennemførelse af EF-regler.
- 8) Begrænsning af udbudet af tjenester til kun at finde sted i relation til bestemte lande.

Stk. 2. I forbindelse med fastsættelse af de i stk. 1 nævnte forskrifter kan kommunikationsministeren indføre anmeldelses eller tilladelsesordninger samt fastsætte nærmere vilkår herfor.

Stk. 3. Ministeren for kommunikation og turisme kan give tjenesteudbyderen påbud om, at en tjeneste skal lukkes, hvis den regulering, som er fastsat for tjenesten, jf. stk. 1 og 2, ikke overholdes.

Stk. 3. Såfremt vilkårene for en tilladelse, jf. stk. 2, ikke overholdes, kan tilladelsen tilbagekaldes.

Stk. 4. Ministeren for kommunikation og turisme kan give koncessionshaveren påbud om at afbryde for en tjenestes adgang til det offentlige telenet, hvis påbud, jf. stk. 3, ikke efterkommes. Påbud til koncessionshaver kan endvidere udstedes i tilfælde, hvor det ikke umiddelbart har været muligt at identificere tjenesteudbyderen.

Stk. 5. For service 900-tjenester tilfalder den kompetence, som ministeren for kommunikation og turisme har, jf. stk. 3 og 4, Service 900-Nævnet, jf. § 3 a.«

§ 8. Kommunikationsministeren fastsætter i koncessionen bestemmelser, hvorved konces-

sionen med ét års varsel kan bringes til ophør gennem indløsning af de privatejede aktier i det koncessionshavende selskab til kurs 125. Sådan indløsning kan ske første gang den 1. marts 1997 og fremdeles hver femte år.

Stk. 2. Opdelers det koncessionshavende selskab sin aktiekapital i to klasser, gælder bestemmelsen i stk. 1 kun for den oprindelige aktieklasse (A-klassen). Der gælder ingen indløsningsbestemmelse for den nye aktieklasse (B-klassen).

»§ 8 a. Den indløsningsret, som er nævnt i § 8, stk. 1, vil blive bragt i anvendelse af ministeren for kommunikation og turisme med virkning pr. 1. marts 1997. Uanset indløsningen løber koncessionen herefter videre.«

§ 8. Kommunikationsministeren fastsætter i koncessionen bestemmelser, hvorved koncessionen med ét års varsel kan bringes til ophør gennem indløsning af de privatejede aktier i det koncessionshavende selskab til kurs 125. Sådan indløsning kan ske første gang den 1. marts 1997 og fremdeles hver femte år.

Lov om overførsel af opgaver fra Telestyrelsen, Tele Sønderjylland A/S og Telecom A/S til Tele Danmark Mobil A/S

§ 1. For statstjenestemænd ansat i Telestyrelsen, som ved lovens ikrafttræden eller på et tidspunkt indtil to år derefter overgår fra staten til ansættelse i Tele Danmark Mobil A/S, såvel som for statstjenestemænd, der frivilligt lader sig udlåne til Tele Danmark Mobil A/S, afholder staten udgifter til pension efter lov om tjenestemandspension. Tele Danmark A/S indbetaler løbende pensionsbidrag til staten for det tidsrum, hvor den ansatte optjener pensionsalder i Tele Danmark Mobil A/S. Tele Danmark-koncernen kan med de enkelte personer aftale, at tilsvarende gælder for de pågældendes eventuelle efterfølgende ansættelse i eller udlån til andre nuværende eller fremtidige selskaber i Tele Danmark-koncernen.

Stk. 2. Det i stk. 1 omtalte pensionsbidrag fastsættes af finansministeren.

»§ 1 a. Tele Danmark A/S' forpligtelse til at indbetale løbende pensionsbidrag til staten i medfør af § 1, stk. 1, 2. punktum kan erstattes af en engangsbetaling til statskassen.

Stk. 2. Engangsbetalings størrelse fastsættes af finansministeren efter aftale med Tele Danmark A/S.«

§ 1. For statstjenestemænd ansat i Telestyrelsen, som ved lovens ikrafttræden eller på et tidspunkt indtil to år derefter overgår fra staten til ansættelse i Tele Danmark Mobil A/S, såvel som for statstjenestemænd, der frivilligt lader sig udlåne til Tele Danmark Mobil A/S, afholder staten udgifter til pension efter lov om tjenestemandspension. Tele Danmark A/S indbetaler løbende pensionsbidrag til staten for det tidsrum, hvor den ansatte optjener pensionsalder i Tele Danmark Mobil A/S. Tele Danmark-koncernen kan med de enkelte personer aftale, at tilsvarende gælder for de pågældendes eventuelle efterfølgende ansættelse i eller udlån til andre nuværende eller fremtidige selskaber i Tele Danmark-koncernen.

Stk. 2. Det i stk. 1 omtalte pensionsbidrag fastsættes af finansministeren.

Lov om visse personalemæssige forhold i forbindelse med oprettelsen af Tele Sønderjylland A/S

§ 2. For statstjenestemænd, som pr. 1. januar 1990 eller på et tidspunkt indtil 2 år derefter overgår fra staten til ansættelse i Tele Sønderjylland A/S, såvel som for statstjenestemænd, der i henhold til § 1, stk. 2, udlånes til Tele Sønderjylland A/S, afholder staten udgifter til pension efter tjenestemandspensionsloven. Tele Danmark A/S indbetaler løbende pensionsbidrag til staten for det tidsrum, hvor den ansatte optjener pensionsalder i selskabet. Tele Danmark-koncernen kan med de enkelte personer aftale, at tilsvarende gælder for de pågældendes eventuelle efterfølgende ansættelse i eller udlån til andre, nuværende eller fremtidige selskaber i Tele Danmark-koncernen.

Stk. 2. Det i stk. 1 omtalte pensionsbidrag fastsættes af finansministeren.

»§ 2 a. Tele Danmark A/S' forpligtelse til at indbetale løbende pensionsbidrag til staten i medfør af § 2, stk. 1, 2. punktum kan erstattes af en engangsbetaling til statskassen.

Stk. 2. Engangsbetalings størrelse fastsættes af finansministeren efter aftale med Tele Danmark A/S.«

§ 2. For statstjenestemænd, som pr. 1. januar 1990 eller på et tidspunkt indtil 2 år derefter overgår fra staten til ansættelse i Tele Sønderjylland A/S, såvel som for statstjenestemænd, der i henhold til § 1, stk. 2, udlånes til Tele Sønderjylland A/S, afholder staten udgifter til pension efter tjenestemandspensionsloven. Tele Danmark A/S indbetaler løbende pensionsbidrag til staten for det tidsrum, hvor den ansatte optjener pensionsalder i selskabet. Tele Danmark-koncernen kan med de enkelte personer aftale, at tilsvarende gælder for de pågældendes eventuelle efterfølgende ansættelse i eller udlån til andre, nuværende eller fremtidige selskaber i Tele Danmark-koncernen.

Stk. 2. Det i stk. 1 omtalte pensionsbidrag fastsættes af finansministeren.

§ 11. For statstjenestemænd i statsvirksomheden Statens Teletjeneste, som pr. 1. januar 1991 eller på et tidspunkt indtil 2 år derefter overgår fra staten til ansættelse hos Statens Teletjeneste A/S, såvel som for statstjenestemænd, der frivilligt lader sig udlåne til Statens Teletjeneste A/S, afholder staten udgifter til pension efter tjenestemandspensionsloven. Tele Danmark A/S indbetaler løbende pensionsbidrag til staten for det tidsrum, hvor den ansatte optjener pensionsalder i selskabet. Tele Danmark-koncernen kan med de enkelte personer aftale, at tilsvarende gælder for de pågældendes eventuelle efterfølgende ansættelse

i eller udlån til andre, nuværende eller fremtidige selskaber i Tele Danmark-koncernen.

Stk. 2. Pensionsbidragets størrelse fastsættes af finansministeren.

»§ 11 a. Tele Danmark A/S' forpligtelse til at indbetale løbende pensionsbidrag til staten i medfør af § 11 stk. 1, sidste punktum, kan erstattes af en engangsbetaling til statskassen.

Stk. 2. Engangsbetalingens størrelse fastsættes af finansministeren efter aftale med Tele Danmark A/S.«

§ 11. For statstjenestemænd i statsvirksomheden Statens Teletjeneste, som pr. 1. januar 1991 eller på et tidspunkt indtil 2 år derefter overgår fra staten til ansættelse hos Statens Teletjeneste A/S, såvel som for statstjenestemænd, der frivilligt lader sig udlåne til Statens Teletjeneste A/S, afholder staten udgifter til pension efter tjenestemandspensionsloven. Tele Danmark A/S indbetaler løbende pensionsbidrag til staten for det tidsrum, hvor den ansatte optjener pensionsalder i selskabet. Tele Danmark-koncernen kan med de enkelte personer aftale, at tilsvarende gælder for de pågældendes eventuelle efterfølgende ansættelse i eller udlån til andre, nuværende eller fremtidige selskaber i Tele Danmark-koncernen.

Stk. 2. Pensionsbidragets størrelse fastsættes af finansministeren.

Bilag 2

Ministeren for kommunikation og turisme

Den 25. juni 1993

**Tillæg til den politiske aftale af 22. juni 1990 vedr. telestrukturen
(ændring af Tele Danmarks kapitalstruktur)**

Regeringen, Det konservative Folkeparti og Venstre er enige om følgende tillæg til den politiske aftale vedrørende telestrukturen af 22. juni 1990:

I. Baggrund

Ledelsen i Tele Danmark A/S har anbefalet en ændring i selskabets kapitalforhold med henblik på, at koncernen kan udvikle sig optimalt under liberaliserede markedsforhold.

På den baggrund er parterne enige om, at søge nedenstående ændring af selskabets kapitalstruktur gennemført.

II. Formål

Udgangspunktet er følgende:

Tele Danmarks aktiekapital udgør 1.310 mio. kr. Heraf skal staten eje 51%.

Tele Danmarks aktier er behæftede med en ret for staten til på nærmere angivne vilkår at indløse de ikke statsejede aktier til kurs 125.

Staten ejer i dag ca. 93,7% af aktiekapitalen i Tele Danmark.

I overensstemmelse med aktstykke nr. 351 af 14. juni 1993 nedbringes statens ejerandel til under 90% inden 1. august 1993.

Hensigten er at gennemføre følgende ændringer af Tele Danmarks kapitalstruktur:

Statens yderligere nedbringelse af ejerandelen til 51% sker via accept af et købstilbud fra Tele Danmark baseret på børskursen fredag den 11. juni 1993 med tillæg af forholdsmæssigt udbytte for 1993. Børskursen var den pågældende dag 170.

Købstilbudet – som først kan afgives, når der til efteråret 1993 er skabt lovhjemmel hertil – gælder for alle selskabets aktionærer.

Når fristen for købstilbudet er udløbet, vedtages det på en generalforsamling i Tele Danmark at nedskrive aktiekapitalen med samtlige

de aktier, der skal købes. På samme generalforsamling vedtages det at udvide aktiekapitalen i en ny aktieklasse med samme nominelle beløb som nedskrivningen.

De nye aktier (B-aktierne) søges noteret på Københavns Fondsbørs og sælges på markedet uden fortegningsret for Tele Danmarks aktionærer. Dette salg forudsættes gennemført inden udgangen af 1. halvår 1994.

De nye aktier (B-aktierne) vil ikke være underkastet en indløsningsret til kurs 125, og udbyttelimiteringen på 10%, som er knyttet til de nuværende aktier (A-aktierne), ophæves for så vidt angår B-aktierne. B-aktierne har samme stemmeret pr. aktie som A-aktierne. Der foreslås til B-aktien knyttet en ejerskabsbegrænsning. De nærmere omstændigheder for B-aktierne fastlægges først i forbindelse med udarbejdelse af lovforslag.

De tilbageværende A-aktier har uændrede rettigheder, og de nuværende vilkår for indløsningsretten bibeholdes for A-aktierne.

Aktiefordelingen vil herefter være følgende:

51% A-aktier, ejet af staten.

0-10,1% A-aktier, ejet af private.

38,9-49% B-aktier, ejet af private.

III. Gennemførelse

Der udarbejdes et forslag til ændring af lov om visse forhold på telekommunikationsområdet, som forudsættes fremsat af ministeren for kommunikation og turisme straks ved begyndelsen af folketingsåret 1993/1994.

Forud for lovforslagets fremsættelse aftaler partene de vilkår, der skal knyttes til B-aktierne.

Med henblik på at indhente bevillingsmæssig hjemmel til en nedbringelse af statens ejerandel i Tele Danmark til 51% fremlægger ministeren for kommunikation og turisme aktstykke, så snart grundlaget herfor er til stede.

IV. Øvrige forhold

Parterne er enige om, at alle forhold i den politiske aftale af 22. juni 1990, som ikke er

berørt af denne tillægsaftale, fortsat er gældende i uændret omfang.

Bilag 3

Ministeren for kommunikation og turisme

Den 8. februar 1994

**Tillæg nr. 2 til den politiske aftale vedr. telestrukturen
(liberalisering efter 1. januar 1994 og ændring af Tele Danmark A/S' kapitalstruktur)**

Regeringen, Det konservative Folkeparti og Venstre er enige om følgende tillæg til den politiske aftale vedrørende telestrukturen af 22. juni 1990. Baggrunden er, dels at det af den politiske aftale fra 1990 fremgår, at yderligere liberalisering efter 1. januar 1994 skal aftales mellem parterne, dels at parterne indgik en til-lægsaftale af 25. juni 1993 vedrørende ændring af Tele Danmark A/S' kapitalstruktur.

I. Yderligere liberalisering

1. Baggrund

Formålet med ændringen af den danske telestruktur i 1990 gennem dannelsen af Tele Danmark A/S var at forbedre den danske telesektors konkurrenceevne i en tid præget af voksende konkurrence.

Med den politiske aftale fra 1990 fastlagdes rammerne for den danske liberalisering frem til 1. januar 1994. Udover det i 1990 aftalte liberaliseringsomfang skulle der ifølge aftalen ikke liberaliseres yderligere i Danmark end det af EF krævede i nævnte periode. Herved kunne Tele Danmark A/S få mulighed for at tilpasse sig den dengang forudsete konkurrence-situation.

Tele Danmark A/S har fortsat eneret på en række offentlige telekommunikationstjenester og den offentlige teleinfrastruktur, hvoraf den offentlige telefonitjeneste med dertil hørende infrastruktur udgør langt det største forretningsområde.

Det er allerede i EU besluttet at indføre konkurrence på telefoniområdet, for Danmarks vedkommende senest pr. 1. januar 1998. Imidlertid vil det inden da være nødvendigt at indsnævre Tele Danmark A/S' eneret på telefonitjenesten, fordi Europa-Kommissionen er af den opfattelse, at eneretten i Danmark på den offentlige telefonitjeneste er for omfattende.

2. Områder for yderligere liberalisering

Parterne er enige om, at en liberalisering af teleinfrastrukturen ikke har aktualitet og under alle omstændigheder må afvente Europa-Kommissionens grønne bog herom, og den efterfølgende behandling af denne. Der er samtidig enighed om at gennemføre en yderligere tjenesteliberalisering med henblik på at øge telenetets anvendelsesmuligheder. Liberaliseringen på tjenesteområdet tilrettelægges på følgende måde:

- I første halvår 1994 gennemføres en liberalisering på telefoniområdet gennem en lempelse af brugen af faste kredsløb til telefoni-formål. Liberaliseringen sker gennem ændring af Lov nr. 743 af 14. november 1990 om visse forhold på telekommunikationsområdet.

- I 1994 indføres konkurrence på såvel den digitale offentlige personsøgetjeneste, ERMES, som anvendelsen af DECT-teknologien til offentlige teletjenester. For begge områder gælder, at liberaliseringen forudsætter særskilt lovgivning.

- I 1994 indføres konkurrence på satellittjenesteområdet med hjemmel i gældende lov.

Yderligere liberalisering på telekommunikationsområdet i aftaleperioden (indtil 1. marts 1997) skal aftales mellem parterne.

3. Gennemførelse af yderligere liberalisering

Grundlaget for indførelse af konkurrence på telefonitjenesten fastlægges i et forslag til ændring af lov om visse forhold på telekommunikationsområdet, som snarest muligt fremsættes af ministeren for kommunikation og turisme. I forbindelse med udarbejdelse af lovforslaget aftales parterne det nærmere reguleringsgrundlag, såvel for dette område som for satellitområdet. I lovforslaget lægges til grund, at indførelsen af konkurrence på telefoniområ-

det afføder behov for en præcisering af Tele Danmark A/S' koncession med hensyn til tilsynets omfang på dette område.

Der fremsættes snarest muligt lovforslag vedrørende ERMES.

Lovforslag vedrørende anvendelse af DECT, som afventer Europa-Kommissionens grønne bog om det mobile teletjenesteområde, fremsættes snarest muligt herefter.

II. Ændring af Tele Danmark A/S' kapitalstruktur

1. Baggrund

I tillægsaftalen af 25. juni 1993 blev det aftalt, at staten skal søge at nedbringe sin ejerandel i Tele Danmark A/S til 51% gennem et tilbagesalg til selskabet af en del af sin aktiebeholdning. Herved vil Tele Danmark A/S få mulighed for at introducere en ny aktieklasser (B-klassen).

Det blev samtidig aftalt, at de nærmere vilkår for de nye aktier skulle fastlægges af parterne forud for fremsættelsen af nyt lovforslag.

Europa-Kommissionen har ved brev af 4. februar 1994 tilkendegivet, at den deler den danske regerings opfattelse af, at den i tillægsaftalen af 25. juni 1993 beskrevne fremgangsmåde ikke strider mod traktatens bestemmelser vedrørende statsstøtte. Kommissionen har i den forbindelse lagt til grund, at de særlige vilkår, der gør sig gældende for de nuværende aktier i Tele Danmark A/S (indløsningsret og udbyttebegrænsning) i takt med liberaliseringen i stigende grad udgør et selvstændigt problem i relation til traktatens statsstøtteregler. Den vedtagne liberalisering af den offentlige taletelefonitjeneste fra 1998 har i den forbindelse været fremhævet.

2. Vilkårene for de nye aktier (B-aktierne) samt afledte spørgsmål i forhold til de nuværende aktier (A-aktierne)

Parterne har noteret sig Europa-Kommissionens opfattelse og er enige om, at der med forannævnte lovforslag søges skabt lovhjælp til, at der med virkning fra 1. marts 1997 kan sikres en normalisering af de tilbageværende oprindelige aktier i Tele Danmark A/S.

Parterne har på den baggrund aftalt følgende:

– Der skal ikke gælde nogen indløsningsret for staten i relation til B-aktierne.

– Der skal ikke gælde nogen udbyttebegrænsning for B-aktierne.

Parterne forudsætter, at Tele Danmark A/S som led i salget af B-aktierne skal formulere en udbyttepolitik, som hovedaktionæren (ministeren for kommunikation og turisme) kan tiltræde.

– De to aktieklasser har lige stemmeret.

– Der indføres en ejerskabsbegrænsning for B-aktierne på 7,5% af den registrerede aktiekapital. Ejerskabsbegrænsningen gælder ikke for den danske stat. Bestyrelsen i Tele Danmark A/S kan dog på nærmere angivne vilkår give samtykke til, at begrænsningen på 7,5% lempes, såfremt aktionæren enten er en telekommunikationsvirksomhed eller en finansiel institution i forbindelse med aktieemission.

– Tele Danmark A/S kan efter generalforsamlingens bemyndigelse eje egne aktier op til 10% af den samlede aktiekapital, jf. aktieselskabslovens bestemmelser herom.

– Ministeren for kommunikation og turisme indlæser den 1. marts 1997 eventuelle privatejede A-aktier til kurs 125. Indløsningsen sker med et varsel på ét år.

– Når der herefter ikke længere findes privatejede A-aktier, skal A-aktierne i enhver henseende have samme retsstilling som B-aktierne. Tele Danmark A/S' vedtægter skal ændres, så dette forhold afspejles. En vedtægtsændring skal vedtages på generalforsamling forud for udstedelsen af B-aktier.

3. Tidsplan og fremgangsmåde for gennemførelsen af ændringer

Tele Danmark A/S' salg af B-aktier sker ud fra forretningsmæssige overvejelser baseret på kapitalmarkedsmæssige vurderinger. Parterne har i den forbindelse fundet det hensigtsmæssigt, at emissionen af B-aktierne kan tilpasses de aktuelle markedsforhold. Der er derfor aftalt følgende fremgangsmåde, som i forhold til den i tillægsaftalen af 25. juni 1993 beskrevne fremgangsmåde indeholder fornøden fleksibilitet i udbudet af B-aktierne:

Tele Danmark A/S opfordrer sine eksisterende aktionærer til at afgive tilbud om at sælge aktier til selskabet selv til kurs 170 med tillæg til købesummen af forholdsmæssigt udbytte for løbende regnskabsår.

Når fristen for aktionærernes afgivelse af salgstilbud er udløbet, vedtages det på en ge-

neralforsamling i Tele Danmark A/S at nedskrive aktiekapitalen med nominelt det beløb, der kan købes aktier for, men med fradrag af 130 mio.kr.

På samme generalforsamling vedtages det at udvide aktiekapitalen i en ny aktieklasse med samme nominelle beløb som nedskrivningen.

Fører markedssonderinger til, at flere end det besluttede antal B-aktier kan sælges, afholdes en ny generalforsamling, hvor det besluttes at nedskrive den gamle aktieklasse (A-aktierne) med op til 130 mio. kr. yderligere, og samtidig opskrive den nye aktieklasse (B-aktierne) med et tilsvarende beløb.

Herefter gennemføres salget af B-aktier.

Parterne har noteret sig, at Tele Danmark A/S' bestyrelse har besluttet at udbyde en del af B-aktierne som medarbejderaktier.

Eventuelt tilbageværende A-aktier af de ovennævnte nominelt 130 mio.kr. beholdes indtil videre som egne aktier.

Det forudsættes, at Tele Danmark A/S' salg af B-aktier skal være gennemført inden udgangen af 1. halvår 1994. En forlængelse af nævnte frist kræver samtykke fra samtlige parter.

På generalforsamling nr. 2 vedtages desuden at give bestyrelsen bemyndigelse til efter 1.

marts 1997 at udvide aktiekapitalen med henblik på at muliggøre, at statens ejerandel igen nedbringes til 51%.

5. Tele Danmark A/S' anvendelse af provenuet

Parterne har noteret sig Tele Danmark A/S' hensigt med hensyn til anvendelsen af det forventede provenu ved salget af B-aktierne (efter fradrag af købesummen for de erhvervede A-aktier) – i første række til pensionsformål – og at der herved sker en styrkelse af grundlaget for at få opfyldt de i den politiske aftale af 22. juni 1990 opstillede formål med dannelsen af Tele Danmark A/S.

III. Øvrige forhold

Parterne er enige om at søge loven vedtaget inden udgangen af februar 1994. Parterne er desuden indforstået med, at Tele Danmark A/S' opfordring til A-aktionærerne om at afgive tilbud kan finde sted inden lovens endelige vedtagelse.

Parterne er enige om, at alle forhold i den politiske aftale af 22. juni 1990, som ikke er omfattet af denne aftale og af tillægsaftalen af 25. juni 1993, fortsat gælder i uændret omfang.